

ת"פ 34661/02/14 - מדינת ישראל נגד איאד ורני

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 34661-02-14 מדינת ישראל נ' ורני(עציר)
8 בפני כב' השופט הבכיר אמנון כהן

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יעל איגרא

המאשימה

נגד

איאד ורני (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד נמיר אדלבי

הנאשם

הכרעת דין

הראיות בתיק זה נשמעו בפני חברי כב' השופט ר' שמיע ז"ל והתיק הועבר לטיפולו לאחר שנשמעו הראיות ולפני המועד שנקבע לשמיעת הסיכומים.

ב"כ הנאשם ביקש, כי אשמע מחדש שני עדים בשל הצורך בהערכת מהימנותם, אך לאחר ששמעתי את הצדדים ובהתאם לסעיף 233 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], החלטתי לשמוע את הסיכומים וקבעתי, כי אם יתברר לי בהמשך, כי לא אוכל ליתן הכרעת דין בתיק, אהיה מוכן לשקול עמדתי פעם נוספת.

לאחר ששמעתי את הסיכומים ולאחר שעיינתי בחומר הראיות, הגעתי למסקנה, כי אין צורך בשמיעתם מחדש של העדים ולפיכך, אגש לכתיבת הכרעת הדין.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו בתאריך 15.2.14 שהה בישראל ללא היתר. כמו כן, נטען בכתב האישום, כי באותו יום בסמוך לשעה 12:30 שהה המתלון, צלם מארצות הברית, באזור כנסיית גת שמנים בירושלים כשהוא נושא על גבו תיק ובו מצלמה מסוג ניקון, עדשות מצלמה, טלפון איפון 5 ואוזניות.

בהמשך כתב האישום נטען, כי לפתע ניגש הנאשם למתלון וביקש ממנו את דרכונו. המתלון סירב והנאשם דחף אותו, בעט במרפקו והמתלון נפל על הרצפה. הנאשם החל לנופף לעבר המתלון במקל ולאיים עליו, עד שהמתלון הושיט לו את דרכונו. הנאשם הוציא מהארנק 300₪ וכמה מטבעות, משך מהמתלון את התיק והוציא ממנו את המצלמה, עדשות המצלמה, האוזניות והטלפון הנייד וכן כרטיס זיכרון. נטען, כי המתלון ביקש מהנאשם שישב לו את כרטיס

הזיכרון, אולם הנאשם סירב והחל לברוח. בסופו של דבר, השליך הנאשם את כרטיס הזיכרון והמשיך במנוסה.

בהמשך כתב האישום נטען, כי בשעה 13:15 לערך, זיהו השוטרים רז חסן וואפי פארס את הנאשם על פי תיאור הלבוש באזור צומת רוקפולר כשהוא אוחז בשקית שחורה (להלן: "השקית"), השוטר רז ניגש אל הנאשם וביקש ממנו להזדהות והנאשם בתגובה זרק את השקית ובה מצלמה, עדשות המצלמה והאוזניות והחל לברוח.

הוראות החיקוק שיוחסו לנאשם הינם שוד, ניסיון לשיבוש מהלכי משפט וכניסה לישראל שלא כחוק.

הנאשם הודה, כי שהה בישראל שלא כדין, הסכים כי, המתלונן נשדד, אך הכחיש כל קשר לביצוע עבירת השוד וכפועל יוצא מכך, הכחיש גם את ביצוע עבירת הניסיון לשיבוש מהלכי משפט.

השאלה המרכזית בתיק זה נותרה, אם כן, שאלת הזיהוי.

בתיק זה נשמעה עדותו המוקדמת של התייר. עדות זאת הוסרטה באולם בית המשפט ולפיכך, צפיתי בעדותו של התייר.

בעדותו המוקדמת תיאר התייר/המתלונן את שאירע ליד גת שמנים ולמעשה, חזר על האמור בכתב האישום. לדבריו, ביום שבת 15.2.14 בסביבות השעה 12:15, ראה אדם שלבש מכנסי ג'ינס כחולים, קפוצ'ון שחור עם שני פסים צהובים על הזרועות, כובע קפוצ'ון על הראש ומשקפי שמש.

המתלונן העיד, כי לאחר שהשודד איים עליו עם מקל מעץ ובעט בו, הוא נתן לשודד שטר של 100 ₪ ושטר של 200 ₪ וכי השודד לקח מכיסיו גם 30 או 40 ₪ במטבעות. לאחר מכן, לקח ממנו השודד את המצלמה מסוג ניקון בצבע שחור, את הפלאפון איפון 5 וכן דיסק קשיח. בסופו של דבר, השודד זרק את הדיסק הקשיח והמתלונן אסף אותו.

המתלונן המשיך והעיד, כי פנה לאדם הראשון שפגש באזור וביקש ממנו להזמין משטרה. אחד מהגברים שהיו במקום התקשר למשטרה, אשר הגיעה תוך 10 עד 15 דקות למקום. המתלונן מסר בטלפון באמצעות האיש שהתקשר למשטרה את פרטי הלבוש של השודד.

המתלונן העיד, כי לא ראה היטב את פניו של השודד, בשים לב לכך, שהשודד הרכיב משקפי שמש וכובע קפוצ'ון.

לשאלת בית המשפט השיב, כי הנאשם בבית המשפט דומה לשודד.

המתלונן המשיך והעיד, כי כאשר הגיע לתחנת המשטרה, הציגו בפניו אנשי המשטרה את המצלמה, העדשות, האוזניות והאיפון והוא קיבל אותם בחזרה לאחר שזיהה אותם. הוא ראה גם שטרות ומטבעות, אך הם לא הוחזרו לו.

בחקירתו הנגדית השיב, כי מרגע שהתרחש האירוע ועד לרגע שבו נמסר שתפסו את השודד, עברה כחצי שעה (עמ' 11 שורה 22).

המשטרה ערכה למתלונן דו"ח מסדר זיהוי תצלומים (ת/3), כאשר תמונתו של הנאשם הייתה מס' 3.

בסעיף 6 לדו"ח נרשם כדלקמן:

"המזהה התבונן במערך התצלומים, הצביע על תצלום מס' 3 ואמר: תורגם מאנגלית לעברית על ידי דדי, זה או 3 או 5. הסיבה שאני אומר 3 או 5 בגלל שהם נראים צעירים. השאר מבוגרים, אבל 5 נראה קצת גדול ו-3 אמרתי אולי כי האיש שראיתי היה בעל עור שחום יותר ו-3 נראה שראשו ארוך".

לשאלת ב"כ הנאשם, בעת עריכת המסדר, עו"ד שי ויזלברג, השיב, כי יכול להיות שהאדם ששדד אותו אינו בין השמונה.

אקדים ואומר, כי מצאתי לנכון לשבח את פעילותה הזריזה של המשטרה ובמיוחד את פעילותם של השוטרים שיצאו לשטח כדי לאתר את השודד ואת המתלונן.

גם המתלונן עצמו העיד, כי היה מופתע מאוד, כאשר הגיע לתחנת המשטרה וראה שם את החפצים שנשדדו ממנו "זה היה מאוד מהר. אני זוכר שהייתי מופתע מהמהירות" (עמ' 11 שורה 26) ובהמשך: "זה נראה לי מאוד מהיר" (עמ' 12 שורה 3).

העד רז חסן העיד, כי היה בתחנת שלם ביחד עם השוטר ואפי פארס ועם טירון נוסף שתגבר אותם ובסביבות השעה 13:00 שמעו ברשת הקשר דיווח על חשוד העונה לתיאור מסוים ששדד תייר בגת שמנים "התיאור היה ז'קט שחור, קפוצ'ון שחור, פסים צהובים, ג'ינס ומשקפיים" (עמ' 10 שורה 5).

לדבריו, הג'יפ יצא מיד לכיוון מקום האירוע ואז זוהה אדם העונה לתיאור שנמסר בקשר, כאשר הוא אוחז שקית שחורה בידו. הנהג, ואפי פארס, נשאר ברכב, רז חסן ירד מהג'יפ וביקש מהשודד תעודה מזהה וכך המשיך והעיד: "הוא זרק את השקית, התחיל לברוח...התבצע מרדף, קפצתי עליו ושם השתלטתי עליו, שמתו לו את הברך על הגב שהוא לא יקום, הוא התפרע, המשיך להתפרע" (עמ' 11 שורות 10-14).

לדבריו, פארס הצטרף אליו כדי לאזוק את השודד והטירון שירד יחד עימו מהג'יפ אסף את השקית והביא אותה אליו. רז המשיך והעיד, כי הוא היה בקשר עין רציף עם הטירון וכי כל המרדף היה לאורך כ-7 עד 8 מטרים. כמו כן, העיד, כי מרגע קבלת הדיווח עד מעצרו של החשוד חלף זמן קצר מאוד של כשתי דקות.

אין מחלוקת, כי בשקית השחורה נמצאו המצלמה ודברים נוספים (פרט לכסף ולפלאפון), שנשדדו מהמתלונן.

יצוין, כי בשטח לא נערך חיפוש על גופו של הנאשם. הנאשם הובא לתחנת המשטרה ולאחר מכן נמצא הפלאפון מסוג אייפון 5 שנשדד מהמתלונן על רצפת הג'יפ מאחור (במקום שישב הנאשם).

לשאלת ב"כ הנאשם, אישר רז חסן, כי הוא אישית לא אסף את השקית השחורה שנזרקה וכי השקית הובאה אליו על ידי הטירון, אשר אמר לו שזו השקית שהנאשם זרק (עמ' 22 שורות 30-34).

לשאלת בית המשפט השיב רז חסן, כי הוא אישית ראה את החשוד זורק את השקית, שהובאה אליו על ידי הטירון.

בתשובה לשאלה נוספת בחקירה הנגדית, העיד, כי כאשר תפסו את הנאשם היו עליו משקפי שמש, אשר נפלו לאחר שחסן קפץ עליו. כמו כן, העיד, כי שם את המשקפיים באותה שקית.

לכך יש להוסיף, כי רז חסן עצמו תפס כסף בארנקו של הנאשם, כאשר מתברר, כי מדובר כמעט בסכום הזהה לסכום שנלקח מהמתלונן (לרבות שטר של 100 ₪ ושטר של 200 ₪).

העד ואפי פארס חזר כמעט לחלוטין על עדותו של חברו, דהיינו בסביבות השעה 13:00 יצאו השניים בלוויית טירון לסריקות ושם זוהה הנאשם העונה לתיאור שהתקבל ברשת הקשר המשטרתית.

נקודה חשובה ראויה לציון הינה, כי בהתאם לעדותו של פארס, אמר לו הנאשם בהיותם בג'יפ את הדברים הבאים:

"בתוך הג'יפ אמר שהשקית קנה אותה מהחבר שלו, אז שאלתי אותו מה יש בתוך השקית, אמר לי זה דברים אישיים שקניתי מחבר. הגענו לתחנה אחרי שפתחו את השקית ובדקו מה שיש בתכולתה וסגרו אותה בחזרה, הוא טען שהוא לא מכיר את זה. שהוא, זה לא שייך אליו". (עמ' 44 שורות 2-6).

יוזכר, כי פארס הוא שאיתר בג'יפ את האיפון שנלקח מהמתלונן.

בחקירתו הנגדית השיב, כי הגיעו לנאשם כחמש דקות מהרגע שנתקבלה הודעה ברשת הקשר.

כמו כן, השיב, כי הטירון הביא את השקית לפי הוראתו וכי כל הזמן היה בקשר עין איתו ועם השקית (עמ' 50 שורות 7 עד 11).

פארס שלל את האפשרות שהאיפון נפל מהשקית תוך כדי הנסיעה וחזר וטען, כי הנאשם אמר לו שקנה את השקית השחורה ממישהו בהוסיפו: **"אני לא ממציא דברים"** (עמ' 54 שורה 16).

עד תביעה נוסף, דוד ששון, שכיהן כסייר תיירות באזור, העיד, כי היה בניידת סיור שגרתית באזור הר הצופים, כאשר שמע בקשר על אירוע השוד. הוא הגיע תוך כ-10 דקות אל המתלונן, אשר תיאר בפניו את שאירע.

בהגיעם לתחנה, ביקש ששון מהמתלונן לתאר את הדברים שנלקחו ממנו ולאחר מכן, הציג בפניו את החפצים שנמצאו בשקית השחורה ואת הפלאפון והמתלונן זיהה אותם בוודאות כחפצים שנלקחו ממנו.

ניתן לסכם את פעילותו של עד זה בכך שקיבל דיווח על השוד, הגיע למקום, חבר למתלונן, הגיע איתו לתחנת המשטרה ושם ביקש מהמתלונן לזהות את החפצים שנתפסו בשקית (עמ' 72 שורות 14-12).

החוקר חוסין דלקי החזיר למתלונן את המוצגים שנתפסו (ת/10). דלקי גם חקר את הנאשם.

בהודעת הנאשם מיום 15.2.14 (ת/8), הוא נשאל מה לבש כאשר נעצר על ידי השוטרים ותשובתו הייתה: "**חולצה שחורה עליה סימנים ירוק בהיר, יש לה כובע ויש לה שרוך, חולצת צמר ומכנסי ג'ינס**". בנוסף הכחיש, כי הרכיב משקפיים באותו יום.

בעדותו בבית המשפט הכחיש הנאשם, כי לבש קפוצ'ון וכי היה כובע לראשו.

לנוכח הסתירה, בעניין הכובע, בין הדברים שמסר הנאשם במשטרה לעדותו בבית המשפט, צפיתי בעזרת מתורגמנית בית המשפט בחקירתו של הנאשם במשטרה (ת/6), ואכן התברר, כי הנאשם אישר בחקירתו, כי היה כובע לראשו בעת שנעצר על ידי השוטרים.

נושא אחר בו לא דייק הנאשם (בלשון המעטה), הייתה טענתו, כי נכנס לישראל שלא כדין ביום 15.2.14, כדי לבקר את אחיו ששהה/אושפז בבית החולים מוקסד באותו יום.

המשטרה בדקה טענה זו, ובהתאם למזכר ת/1 מיום 17.2.14, האחראי מטעם ההנהלה בשם סלמן בדק את הטענה ומסר, כי אחיו של הנאשם שוחרר בתאריך 14.2.14.

כאשר נחקר הנאשם בנקודה זו, הוא הסתבך ותשובותיו לא הניחו את הדעת בלשון המעטה.

די לציין, כי הנאשם העיד, כי אחיו נותח בפעם הראשונה בבית החולים מוקסד שבוע לפני כן וכי באותו יום שנכנס לישראל, עשה זאת כדי להביא 1,700 ₪ לשלם עבור ניתוח נוסף. לדבריו, אימו ומנהל החשבונות היו באותה עת.

דא עקא, שהנאשם לא הביא לעדות לא את אימו, לא את אחיו ולא את מנהל החשבונות ואפילו לא המציא קבלה על

התשלום.

בעדותו בבית המשפט הוסיף הנאשם דברים שזכרם לא בא בהודעותיו במשטרה ונימק את בריחתו מהמקום בעובדה שמיד כשהגיעו אליו השוטרים, הם החלו להכותו.

בהודעתו הראשונה (ת/8) מסר, כי כאשר נתבקש על ידי השוטר להציג תעודה מזהה השיב, כי אין לו תעודה מזהה וניסה לברוח וזאת מאחר שהוא תושב שטחים.

בבית המשפט העיד, כי ברח בשל המכות שספג בעת שנעצר.

ב"כ הנאשם טען, כי גם אם הנאשם שיקר בעדותו לגבי סיבת כניסתו לארץ, הרי שאין די בשקר זה כדי להביא להרשעתו. כמו כן, טען למחדלי חקירה, תוך שימת דגש על אי גביית הודעה מהטירון שאסף את השקית ואי לקיחת טביעת אצבעות מהפלאפון הנייד ו/או מהמצלמה.

אכן, מן הראוי היה לגבות הודעה מאותו טירון, אך גם אם הדבר לא נעשה, הרי שחומר הראיות שהוצג בפניי, יש בו כדי להביא להרשעת הנאשם באופן חד משמעי.

המדובר בזיהוי ודאי של הנאשם לפי פרטי לבוש מדויקים, זמן קצר מאוד לאחר ביצוע השוד, כאשר שני עדים ראו אותו זורק שקית ובה חלק מהחפצים הגנובים; האיפון שנשדד נמצא במקום בו ישב הנאשם בעת שהובא לתחנת המשטרה, בארנקו נמצא כסף התואם לכסף שנשדד מהמתלונן; המתלונן זיהה את הנאשם במסדר זיהוי (למרות כל ההסתייגויות), המתלונן הכחיש בעדותו, כי הרכיב משקפיים (בניגוד לעדותו של רז חסן) וכן התכחש לפרט מהותי מההודעה שמסר במשטרה בעניין הכובע שכיסה את פניו בעת ביצוע השוד. אין גם להתעלם מעדותו של פארס לפיה הנאשם אמר לו שבשקית יש דברים אישיים שקנה מחבר.

לכך יש להוסיף, כי דבריו לעניין ביקור אחיו בבית החולים נמצאו לא מדויקים (בלשון המעטה).

אשר על כן, אני מרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, דהיינו שוד בניגוד לסעיף 402(ב) לחוק העונשין, ניסיון לשיבוש מהלכי משפט בניגוד לסעיף 244 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין וכניסה לישראל שלא כחוק, בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

ניתנה היום, ד' חשוון תשע"ה, 28 אוקטובר 2014, במעמד הצדדים